

Országgyűlési képviselő

Írásbeli választ igénylő kérdés

**Dr. Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének**

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Házsabály 91. §-a alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok feltenni Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, tárca nélküli miniszter úrnak

„Ön szerint erény-e a hibák belátása?”

címmel.

Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr!

Amikor Ön a Bethlen Gábor Alap működésének zavarairaival kapcsolatos K/4069. számú kérdésemre válaszolt szeptember 27-én, nyilvánvalóan pontosan tudatában volt annak, hogy az általam az elmúlt hónapokban felvetett kérdések helyénvalóak. Olyannyira, hogy az államháztartás stabilitását elősegítő egyes adótörvények módosításáról szóló 2011. évi CXXV. törvénybe beépítve számos ponton módosította az Országgyűlés szeptember 26-án a Bethlen Gábor alapról szóló 2010. évi CLXXXII. törvényt.

Akár meglepődöttség is eltölthetne, hogy a kormányzat belátta végre, megfelelő módon szabályozni kell a különböző testületek és pozíciók közötti összeférhetetlenséget, ahogyan mi magunk már a törvénytervezet vitájában javasoltuk. Vagy hasonlóképpen üdvözlendő, hogy több mint fél év elteltével, kitartó tagadásuk ellenére mégis megpróbálják szabályozni az alapkezelővel kapcsolatos kérdéseket. Az is dicséretes, hogy valamilyen formában rendezni kívánják a határon túli magyarságot érintő gazdaságfejlesztési és vállalkozásösztönzési programok sehogyan sem működő és valószínűleg nem is létező rendszerét.

Örülhetnék annak is, milyen gyorsan reagált az Alap a határon túlról érkező és általam is felvetett, a pályázati „futamidőt” érintő jelzésre. Korábban szóvá tettem a határon túli támogatási rendszer működési zavarai között a lassúságot, ami nem egyszerűen szervezési, de a külhoni magyar szervezetek működése szempontjából olykor létkérdés is. Idén július 26-án, majd augusztus 17-én tette közzé az alapkezelő a pályázatok eredményeit, aminek

következtében – ha nagyon gyorsan működne a konstrukció – szeptember végére-októberre látnának pénzt a pályázók. A futamidő 2011. november 15-ig, az elszámolási határidő 2011. december 15-ig történő meghosszabbítása megkésett, de helyes lépés. De nem lett volna egyszerűbb előzetesen konzultálni az érintettekkel? Ők elmondhatták volna, mi lett volna a tartható határidő.

Az embernek mégis rossz érzései vannak. Miért kell egy (adózási témájú!) salátatörvénybe bújtatva megtenni mindezt? Hol marad az egyeztetés a külhoni magyar szervezetekkel, amelyek – ha már nem kaphattak helyet az Alap döntéshozatali rendszerében – joggal várhatják el, hogy megkérdézzék őket a törvény módosítását megelőzően? Mire ez a nagy titkolózás?

Már a Bethlen Gábor alapról szóló 2010. évi CLXXXII. törvény vitája során jeleztük: sokkal több nyilvánosságot várunk el a külhoni magyarságot támogató intézményrendszer kialakítása és működése során. Sajnálatosan az elmúlt hónapok azt mutatják, nem ok nélkül kényszerültünk kritizálni a Bethlen Gábor Alap struktúráját, a döntéshozatal rendszerét, a külhoni magyarság képviselőinek kirekesztését. Mindezt tovább rontotta az Alap gyenge működése, a rövid időn belüli teljes vezetéváltás az alapkezelőnél, aminek okairól semmit sem tudhat a közvélemény, és Ön sem igyekezett ezirányú kérdéseimre válaszolni.

Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr!

Nem használ a külhoni magyarság ügyének és az erre irányuló kormányzati politika hitelességének a titkolózás, a valós problémákat bemutató, konkrét kérdésekre válaszol odavetett félmondatok. Ez a hozzáállás akadályozza azt is, hogy valamifajta konszenzus alakulhasson ki a hazai pártok, politikai szereplők között a külhoni magyarság ügyében.

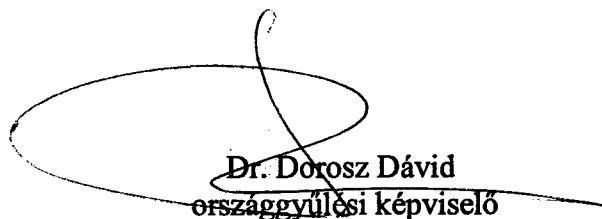
Meggyőződésem, Miniszterelnök-helyettes úr is osztja nézetemet, hogy erényesebb bevallani a tévedést és megoldást keresni rá, semmint makacsul ragaszkodni a hibás megoldásokhoz. Ennek az elvnek a gyakorlása a külhoni magyarság ügyében is elvezethetne egy, a mainál hatékonyabban működő és nagyobb támogatottsággal bíró rendszer kialakításához.

Kérdezem Miniszterelnök-helyettes urat:

1. Ön, mint közéleti szereplő és a Kormány tagja, mennyire tartja erkölcsösnek és erényesnek azt a gyakorlatot, amikor a hibák nyilvános bevallása helyett salátatörvényben elrejtve próbálja a Kormány menteni a menthetőt, ahelyett, hogy közölné, hibázott és szeretné azt kijavítani?
2. Ki és milyen indokokkal kezdeményezte a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. korábbi vezérigazgatója és igazgatósága távozását? Volt-e koncepcionális, személyi vagy más ellentét az Ön által felügyelt Nemzetpolitikai Államtitkárság és a Zrt. korábbi vezetése között? Ön, mint felügyelő miniszter, elégedett volt-e a Zrt. korábbi vezetésének munkájával?
3. Bármilyen formában egyeztetett-e a Kormány a Bethlen Gábor Alapról szóló 2010. évi CLXXXII. törvény módosításáról a külhoni magyarság szervezeteivel, vezetőivel? Ha nem miért nem, ha igen mikor, milyen formában és mi volt a magyar szervezetek véleménye és utóbbiak hogyan épültek be a módosításba?
4. Milyen célt szolgálnak a Bgatv. módosításai, különös tekintettel a törvény 9.§-ának új (4)-(5) bekezdéseire, valamint új 9/B.§-ára?

5. Miután a törvénymódosítás sem ad egyértelmű választ, ezért kérem, világítása meg, milyen szervezet, milyen és mekkora forrásból és hogyan látja el a határon túli magyarságot érintő gazdaságfejlesztési és vállalkozásösztönzési programok lebonyolítását? Kérem azt is megjelölni, az illetékes szervezet hol tette vagy teszi közzé az ilyen jellegű támogatásokkal kapcsolatos információkat. Annak fényében is kérdezném ezt, mert Ön az írásbeli kérdésemre adott 1-2/ME/352/2/2011. számú válaszában szeptember 27-én a következőket írta: „Jelenleg gazdasági típusú támogatásokat nem nyújt a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. Bár a lehetősége megvan erre a törvény szerint, de a szűkös források miatt egyelőre más prioritásokat helyeztünk előtérbe.”
6. Ön folyamatosan azt állítja, nem probléma, hogy az Áht. 54/A.§-ának tételes rendelkezésével szemben egy gazdasági társaság az alapkezelő, arra hivatkozva, hogy az Áht. lehetővé teszi elkülönített állami pénzalapból gazdasági társaság létrehozását, amely álláspont egyébiránt két különböző rendelkezést mos össze. Ha egyébként ez a helyzet aggálytalan volt eddig is, akkor mi szüksége volt most a Bgatv. 9.§-ának módosítására? Kérem Miniszterelnök-helyettes urat, szíveskedjen megnevezni azt a kormánytisztviselőt vagy állami vezetőt vagy külső szakértőt, aki Önnek az alapkezelő vonatkozásában ezt a szakvéleményt adta.
7. Van-e bármilyen ok-okozati összefüggés a külhoni magyar szervezetek felszólamlásai és a K/4069. számú kérdésben foglaltak, valamint aközött, hogy Alap Bizottsága szeptember 8-án úgy döntött, hogy a nyári a pályázat futamidejét 2011. november 15-ig, elszámolási határidejét pedig 2011. december 15-ig meghosszabbítja? Várható-e, hogy a későbbiekben a határidők kitűzése előtt hatásvizsgálatot végeznek vagy konzultálnak az érintett magyar szervezetekkel?

Budapest, 2011. október 6.

Dr. Dorosz Dávid
országgyűlési képviselő